Tankar om allas frälsning

samlade och översatta

av

Lars Larsen

Eget förlag

2014

Innehåll

Förord

Mitt möte med universalismen

Vittnesbörd ur Gamla Testamentet

Vittnesbörd ur Nya Testamentet

”Ty från honom kommer allt, genom honom existerar allt, och i honom slutar allt! Ära vare honom i evighet! Amen.

Rom. 11:36 (Goodspeed)

Vittnesbörd av kyrkofäder

Origenes

"Det är min åsigt", säger Origenes, "att Guds godhet genom Kristus skall leda alla skapade varelser till ett och samma yttersta mål, efter det att äfven Hans fiender blifvit kufvade och gjorda Honom underdåniga. Detta af det skäl, att slutet och begynnelsen städse äro hvarandra lika." (Källa: Nordisk familjebok, 1876, apokatastasis)

”Kristus vill hänga på korset så länge det finnes så mycket som én syndare igen i helvete.”

Gregorius av Nyssa

Gregorius av Nyssa (c. 335 – c. 395), är en av de mest kända grekiska kyrkofäderna, och var mystiker och universalist. Hans mest kända bok är ”Mose liv”.

”Kristus frigör mänskligheten från dess ondska, helande själva ondskans uppfinnare”

”Vad är då räckvidden av den helige Paulus argument på detta ställe? Att ondskans natur en dag skall bli helt och hållet utrotat, och gudomlig, odödlig godhet omfamna i sig själv alla intelligenta väsen; så att av allt som Gud hade gjort, inte en skall bli förvisad från hans rike; när all inblandning av ondska som liksom en korrupt materia har blandat sig i tingen, skall bli upplöst, och förtärt i den renande eldens smältugn, och allt som hade sitt ursprung i Gud skall bli återställt till dess ursprungliga tillstånd av renhet.”

”Synden varken är från evighet, eller vill vara i evighet. Ty den som inte alltid existerade skall inte vara i evighet.”

Isak av Nineve (Isak Syriern)

”Vad är ett barmhärtigt hjärta? Det är ett hjärta som brinner av kärlek för hela skapelsen, för människor, för fåglarna, för odjuren, för demonerna, för alla skapningar.”

Kristna vittnesbörd från andevärlden

Julian av Norwich: Uppenbarelser av den gudomliga kärleken

Julian av Norwich (1342 – ca 1416), engelsk kvinnlig eremit (anakoret) är en av de mest kända engelska mystikerna i kristendomens historia. Hennes bok ”Uppenbarelser av den gudomliga kärleken” är en klassiker inom mystiken, och är full av den allra högklassigaste universalism. ”All shall be well, and all shall be well, and all manner of things shall be well”, som Julian berättar att hon hörde direkt ur Jesu mun, har blivit ett bevingat ord inom engelskspråkig kristenhet, och är en av den kristna universalismens allra kändaste ord. Här kommer en del universalistiska citat ur nämnda bok:

”Allt skall bli väl, och allt skall bli väl, och alla slags ting skall bli väl…Och Han är Naturens sanna Fader och sanna Moder, och alla väsen som han har gjort att flöda ut ur Honom för att de skall göra hans vilja, skall bli återupprättade och förda åter till Honom genom mäniskans frälsning genom Nådens arbete…Allt varande så, verkade det för mig vara omöjligt att varje slags ting skulle bli väl, som vår Herre uppenbarade den här gången…Och till detta hade jag inget annat svar som en uppenbarelse från vår Herre, förutom detta: ”Vad som är omöjligt för dig, är inte omöjligt för mig. Jag skall bevara mitt ord i allt och skall göra allting väl.”

”Och fastän en jordisk moder tilläte sitt barn att gå under, så tillåter vår himmelska moder Jesus aldrig att hans barn går under, ty han och endast han är allsmäktig, allvis och allkärlek.”

”Han vill att vår tröst skall vara överflödande, och detta visar han i dessa sina ord: ”Du skall få komma upp till himlen och få mig till lön, och du kommer att fyllas med glädje och salighet.” Gud vill, att vi koncentrerar våra tankar till detta härliga skådande så ofta som möjligt och att vi stannar däri så länge som vi genom hans nåds hjälp förmår.”

”Gud vill, att vi tar emot hans löften och hans tröst så omfattande och så kraftigt som det bara är möjligt.”

”Ty Gud vill, att vi har denna tillit och att vi redan i detta livet vore lika säkra på vår salighets hopp, som vi en gång kommer att vara när vi har nått fram.”

”Gud vill, att jag ser mig själv så fast av kärleken bunden till honom som om han hade gjort enbart för mig, allt som han har gjort. På detta sätt borde varje själ tänka om honom, som älskar själen. Jag menar med detta, att Guds kärlek verkar i oss en sådan gemenskap, att när vi riktigt ser den, så kan ingen människa skilja sig från någon annan.

”Det var så mycket mer överraskande att jag skulle se att Herren Gud anser oss inte ha mer skuld än om vi hade varit så rena och heliga som hans änglar i himlen.”

”När allt kommer omkring, så är vårt lidande ett resultat av kärlekens överdrifter, hur skulle vi kunna klandras av en Gud som uppenbarar att Gud själv är kärlek?”

”Det förefaller mig att det finns en gärning som den Heliga Treenigheten skall göra på den sista dagen, och när den gärningen skall bli gjord och hur den skall bli gjord är okänt för alla skapningar under Kristus, och skall förbli så tills den har blivit gjord. – Detta är den stora gärningen föreskriven av vår Herre Gud från evighet, bevarad och gömd i hans saliga bröst, enbart känd för honom själv, och genom denna gärning skall han göra allting väl, ty just som den Heliga Treenigheten gjorde allting från ingenting, så skall den Heliga Treenigheten göra väl allt som inte är väl.”

”Vår Herre Guds godhet och Kärlek vill att vi vet att det skall bli; och vid den samma kärleken vill Hans Makt och Visdom hemlighålla det, och gömma för oss vad det skall bli, och hur det skall bli gjort.”

”...Vi ser nog väl, att våra synder har förtjänat allt detta, och ändå förlåter han oss i sin kärlek, och i sin stora barmhärtighet stryker ut all vår skuld och ser på oss med sorg och medlidande som om vi vore oskyldiga och älskade barn”

”Eftersom jag har gjort väl den största skadan (Adams synd), vill jag att du därav förnimmer att jag kan göra väl även mindre ting.”

”I Guds tanke är vi alla ett”

”Detta är den törst, som han alltså känner; kärleken, som vill ha oss alla helt och hållet ett med sig i sin salighet.”

”Vår Frälsare är också vår rätta mor, som bär oss i evighet, och vi kommer aldrig utanför honom.”

”Han är med oss och leder oss och förblir hos oss helt tills dess att han har ledsagat oss alla till himlen till hans salighet.”

”Hans kärlek får honom att längta efter oss, hans visdom och sanning tillsammans med hans kärlek får honom att tåla det, att vi ännu är här.”

”Således när domen en gång förkunnas och vi alla lyfts upp, då får vi se klara i Gud de hemligheter, som nu är oss fördolda. Då känner ingen av oss något behov av att säga om någon sak ”Herre, om detta bara vore annorlunda, skulle allt vara bra.” Istället säger alla med en röst: ”Välsignad vare du Herre! Ty allt är väl, såsom det är. Och nu ser vi klart, att allt har hänt såsom det var bestämt redan innan något var skapt.”

”Ty några av oss tror att Gud är allsmäktig och förmår göra allt, och att han är All-Visdom och kan göra allt, men att han är All-Kärlek och kommer att göra allt, där stannar vi upp. Och detta icke-vetande är det, som hindrar mest Guds älskare, så som jag ser det.”

”...Han längtar efter att ha oss uppe i sin Salighet, såsom själar är när de tas ut från lidande till himlen. Det tredje är att fullända oss i salighet, och det skall ske på den Sista Dagen, fulländad ända till den sista.”

”...ty vare sig vi är orena eller rena, är vi alla ett i Hans liv.”

”Således har Han barmhärtighet och medlidande med oss, och Han längtar efter att få oss; men Hans visdom och Hans kärlek låter inte änden komma förrän den bästa tiden.”

”Ty såsom den saliga Treenigheten gjorde alla ting från intet, på samma sätt skall den samma saliga Treenigheten göra väl allt som inte är väl.”

”Det är absolut omöjligt att Gud skulle vara vred. Vrede och vänskap är ömsesidigt motstridiga.”

(Robert Sweetman om Julian av Norwich)

”I den höga domen ser hon inte att Gud tilldelar någon skuld. Och detta gjorde henne ängslig, ty hon hade dessförinnan lärt från den heliga kyrkan ”att jag måste räkna mig själv som en syndare…Ty den högre domen visade Gud själv mig, och jag måste nödvändigtvis acceptera den. Den mindre domen hade lärts mig dessförinnan av den heliga kyrkan, och på grund av det kunde jag inte avfärda den.

(Robert Sweetman om Julian av Norwich)

Betoningen i Julians uppenbarelser är detta, hävdar Sweetman: ”Guds ovilja att klandra oss för vår synd”

(från bloggen ”Disoriented Reoriented” om Julian av Norwich)

Jane Leade

Jane Leade (1624 –1704) var en engelsk kvinnlig mystiker och visionär. Hon var ledare för ”The philadelphian society” i London, grundad av John Pordage, en engelsk mystiker inspirerad av Jakob Böhme. Jane Leades spiritualitet hade mycket gemensamt med radikalpietismen. Med den delade hon sin universalism, som hon kom att besitta genom ett antal universalistiska visioner från andevärlden. Här kommer en del av hennes universalistiska uppenbarelser:

”Se, säger Herren, jag vill göra allting nytt, och änden skall återvända till sin ursprungliga-primära-varelse; låt ingen klaga att Guds nåd är av denna bredd, till att åstadkomma en fullständig återställelse; ty liksom det varken fanns synd, eller center däri, så måste det bli igen, när Guds doms timma skall komma, till att uttala en slutgiltig dom över det, till att kasta allt i den sjön, och den bottenlösa avgrunden, där allt av synd, och död, sorg, och förbannelse, skall bli ett icke-vara: Sedan skall ingenting av djävulska andar (och andra Guds lagbrytare, hans skapnings störare och plågare) vara mer, allt detta kommer att bli känt i evighetens profetia, och evigt bejublat, som en föregångare till detta saliga jubelår, det eviga evangeliets trumpet, av kärlek, frid och försoning till varje skapning kapabel härtill, i köttet, och utanför köttet, som inte ännu är fullt återlöst.” (från ”The Enochian Walks with God)

”Men frihet är givet till många av denna heliga orden, däri att det högsta helgonskapet består i att kommunicera till dem som inte ännu har kommit upp till deras grad, så att de kan hjälpa dem mycket för att bringa dessa deras med-lemmar högre upp; de stora Helgonen kommer att ha mycket nöje i detta ämbete och denna tjänst till deras med-lemmar; ty deras glädje kan inte bli fulländad utan att alla kommer upp till enheten i kärlek, i en ren gudomsande.”

George de Benneville

George de Benneville (1703-1793) var en franskfödd läkare och mystiker, som i sin ungdom hade en remarkabel universalistisk nära-döden-upplevelse, som satte sin prägel på resten av hans liv. Han anför upplevelsen i sin bok ”Life and trance of George de Benneville”. de Benneville hade en sådan nöd för de oomvända själarna, att han skrev ”Jag tog det så till hjärtat att jag trodde min glädje ville bli ofullständig om en skapning förblev olycklig. Här kommer några utdrag från nämnda bok:

”På detta ställe fann jag att jag hade två beskyddare, en vid min högra sida, och den andra vid min vänstra, vackra utöver varje beskrivning, vars bottenlösa vänskap och kärlek såg ut att genomtränga alla mina inre delar…De hade vingar och påminde om änglar, de hade skinande kroppar och vita kläder.

Han som var vid min högra sida kom framför mig, och sade, ”Min kära själ och min kära broder, ta mod till dig, den allraheligaste treenigheten har hedrat dig att bli tröstad med en evig och universell tröst, genom att visa dig hur, och på vilket sätt, han vill återställa ALLA sina skapningar utan undantag, till hans härlighets pris, och deras eviga frälsning, och du skall bli vittne till detta, och skall jubla i sång och triumf med alla Guds barn, därför som en belöning för den vänskap och den kärlek som du har haft till dina grannar, på vars vägnar du har haft många extrema sorger, och utgjutit många tårar, som alla skall bli torkade från dina ögon av Gud själv, som skall vända alla dina sorger till översvallande stor glädje”

”…en budbärare sändes till oss, som vattnade eller förfriskade oss med en flod av njutning, sägande, ät, min kära, och drick, mina vänner, för att förfriska er efter allt ert slit och lidande; min kära själ, och min kära broder (adresserande sig till mig), den allraheligaste treenigheten utverkar alltid under i alla tider inom sina stackars skapningar utan undantag, och han skall beordra för en tid, och en halv tid, att du skall återvända till ditt jordiska tabernakel, till att publicera och att proklamera till världens människor ett universellt evangelium, som skall i sin tid återställa hela den mänskliga arten utan undantag till dess ära och till dess allraheligaste treenighets härlighet…Halleluja.

”Sedan ropade hela den himmelska härskaran med en röst, och sade “En evig och evigvarande befrielse, en evig och evigvarande återställelse, universell och evigvarande återställelse av allting.” Sedan tillbad hela folkmassan den allraheligaste treenigheten, och sjöng Lammets sång, också triumfsången över segern vunnen av honom, på det mest harmoniska sätt. Och till slut, på sina knän, sade hela folkmassan med en hög röst ”Stora och underfulla är dina verk, O Herre, Gud den allsmäktige, rättfärdiga och sanna är dina vägar. O, Helgonens Konung...Först kom en stor

folkmassa framför oss med sånger till den högstes ära och härlighet, och över segern vunnen över de fördömda.”

“Därvid uppfattade jag att Adam och Eva närmade sig, och Adam talade till mig på detta sätt….”Min kära broder, jubla med universell och evig glädje, såsom du är hedrad med de himmelska visionerna! Det är på detta sätt som vår tillbedjansvärda kungliga överstepräst, medlare och förebedjare, skall återställa alla mina ättlingar till vår Guds härlighet, och deras eviga och universella frälsning, ty den eviga kärlekens rike har tillräcklig kraft att dra hela mänskligheten ut ur deras träldom, och att utropa och säga; O död, var är din udd, osv. Men min kära bror, denna vår Guds kärlek i Jesus Kristus, vid hans heliga andes kraft, skall inte bara vinna seger över hela den mänskliga arten, men också överstiga eller överflöda Satans rike helt och hållet, med alla de fallna änglarnas furstendömen, och skall föra dem tillbaka till deras första härlighet, som de hade i begynnelsen. Jag skall göra allting nytt, sade härskarornas Herre, och änden skall återvända till dess begynnelse.”

Emanuel Swedenborg

Emanuel Swedenborg (1688-1772) är bredvid Carl Linné den mest kända svensken internationellt. Han var en vetenskapsman, som lämnade sin vetenskapliga karriär för att ägna sig åt ett jättelikt mystiskt, teosofiskt skriftställarskap, inspirerad av hans syner och samtal med andevärlden. Han hade gåvan att umgås med andar och änglar, fritt, varje dag under flera decennier. Hans universalism är mindre känd (han är här delvis motsägelsefull), men desto tydligare i de få ställen i hans skrifter, där han berör ämnet. Här kommer de viktigaste universalistiska texterna i hans skrifter:

2826.

Det var ett tal i himlen angående helvetet och de olika straffen, och förstörelserna där, och där var en som antog för säkert att helvetiska straff skulle vara i evighet, och att deras ände kan aldrig bli given, ännu mindre återlösning från helvetet genom Herren; till vilken det var icke desto mindre visat att aldrig kan något straff bli givet i det andra livet förutom för en ände, ännu mindre kan det tänkas att något straff är givet utan en ände, det skall man veta, att genom straff och plåga han kan bli dämpad så att han blir förmögen att vara i något gott samhälle. I Herren ingenting är givet utan en ände i det goda: Det gudomliga själv och gudomlig visdom är en ände i det goda eller

till det goda, därför skulle det vara mot gudomlig visdom eller mot det gudomliga att en själ skulle bli plågad i evighet utan en ände i det goda: som är förklarat av en regel känd i världen,

2827.

den största rättvisa skulle vara orättvisa. Människan har förtjänat detta, och sådan är människan, därför predikas evigheten: men Herrens förbön eller Herrens återlösning griper in och befriar eller tar bort från helvetet; ty om man blir straffad i evighet är det ingen människa som inte skulle vara benägen till evig fördömelse, ty i ingen är det något förutom idel ondska: därför är var och en fördömd, men räddad av Herren. Den anden som var med mig har blivit räddad, tagen från den svarta sjön, och jag uppfattar att något falskt vidlåder honom, från vilket han är icke desto mindre befriad genom gudomliga medel, ty samhällena i himlen har från Herren deras åtrå att inte förlora en enda, ty de förkastar ingen, men han förkastar sig själv, och således är det med hans fantasi. 1948, August 14

(från ”Andlig dagbok”)

Men då sanningen är, att den essentiella Kärleken är den enda orsaken till skapelsen, som jag har fullständigt demonstrerat i avhandlingen ”Änglavisheten om den gudomliga kärleken och den gudomliga visdomen”, och i själva verket i alla mina andra filosofiska och teologiska skrifter rakt igenom; Kärleken, därför, är också orsaken till alla dess skapade tings universella frälsning; och essentiell kärlek, som sade ”Låt det bli ljus, och det blev ljus”, har inte, kan inte ha en önskan, utan har den allra positivaste vilja: och om det inte kan finnas annat än en verklig vilja, som var fullständigt demonstrerat i avhandlingen ”Det Nya Jerusalem och dess himmelska lära”, om, säger jag, det inte kan finnas mer än en verklig vilja i hela tingens obegripliga avgrund, vem skall någonsin vara förmögen att hindra den viljan, eller vem skall säga till den, saken skall inte vara så och så? När han sade, Fiat lux, låt det bli ljus, vem kunde någonsin ha hindrat ljuset från att lysa? Ja, sedan, Herrens mest positiva vilja är, och jag har redovisat det på tusen ställen i mina arbeten, educere omnes ab inferno, att dra alla ut ur helvetet; och hans vilja skall högst säkert komma till sin fulla effekt. Men allt i sin rätta ordning.

(ett kanaliserat budskap från skriften ”Emanuel Swedenborg´s New Year´s gift to his readers for 1791)

”Det finns också de som kommer dem till hjälp som befinner sig på den lägre jorden, och till och med de som lättar bördan för dem som är i helvetet och tyglar dem så att de inte plågar varandra utöver föreskrivna gränser.”

C.A.Cornelius skriver i sin kyrkohistoria (1890, del 7, s.105) ”Ingen bliver dock (enligt Swedenborg) för all evighet en fördömd ande. Äfven helvetesstraffen avse förbättring, och en alltings återställelse är att vänta, ty ”allt hos Herren,” säger Swedenborg, ”är godt, är ändamål, ja ett godt ändamål, men evigt plågande har icke något ändamål.”

Jakob Lorber

”I de flesta fall vill vidare utveckling fortskrida någotsånär sakta, men det gör inget, ty det kan inte någonsin komma i fråga att en själ skulle gå helt och hållet förlorad.”

”Därför bekymra dig inte över dem som nu och senare inte kommer att vara förmögna att lära av Mig, ty Min Far känner dem alla och har inte kallat en enda av dem till existens för deras eviga fördömelse, men till evig uppståndelse, ut ur sin kärlek och visdom.”

(Jesus genom Jakob Lorber)

”Men till och med för själar som har fördömt sig själva, har jag berättat er (apostlarna) två tröstande saker, först i liknelsen om den förlorade sonen och sedan i vad jag har berättat er, att i Min Faders hus är det många rum och för att uttrycka mig klarare – väldigt många hus för undervisning och korrigering, där till och med de mänskliga djävlarna som på jorden är de mest moraliskt fördärvade, kan undervisas och fås att förbättra sig.”

(Jesus genom Jakob Lorber)

”Av allt detta skall det vara tillräckligt tydligt för dig att Gud har sina vägar, outgrundliga för dödliga, för att leda varje själ, hur moraliskt fördärvad den än verkar för dig, till det sanna livet och ljuset.”

”Jag är ditt ursprung, och till detta ursprung skall alla återvända, för all evighet!”

(Jesus till Jakob Lorber)

”För ett barns sak skall jag offra tusen millioner solar och världar av alla slag, om jag inte på annat sätt kunde få den att komma tillbaka till mig. Om, däremot, frågan var att ett barn bara kunde frälsas genom att Jag gav detta mitt enda eviga liv för det, ville jag hellre låta också detta gå från mig hellre än att förlora ett av Mina barn. Kan du fatta en sådan kärlek?”

(Jesus till Jakob Lorber)

”Jag, kärlekens Gud, kan hysa varken vrede, hat eller hämnd; ty detta är helt och hållet omöjligt, fastän jag, varande Gud, kunde återställa alltings rätta ordning i ett ögonblick, genom plötsligt förintelse eller moralisk påtryckning.”

”O ni dårar! Finns det något sådant som en far med någon som helst kärlek till sina barn som kunde fängsla ett barn som har varit olydig mot hans bud för livet, och vad som mer är, utsätta det för fysisk bestraffning varje dag, så länge det lever? Men om en jordisk far inte skulle göra en sådan sak, och som människa är han trots allt fundamentalt fördärvad, hur mycket mindre skulle den Himmelske Fadern göra detta, som han är evig och renaste kärlek och godhet?”

(Jesus genom Jakob Lorber)

Sadhu Sundar Singh

”Ty kött och blod kan inte ärva Guds rike, ej heller timliga ting de eviga, tills människan har blivit befriad från den fåfänga dödligheten och upprest till härlighet. Då skall Min vilja ske på jorden i varje skapning, likasom den sker i himlen. Då skall smärta och lidande, sorg och suckan, ve och död för evigt vara förbi, och alla Mina barn skall träda in i Min Faders rike, som är glädje i Den Helige Ande, och de skall regera för evigt och alltid. ”

(Jesus till Sadhu Sundar Singh)

”Det berättades mig också att Guds kärlek verkar till och med i helvetet. Gud skiner inte i Sitt fulla ljus, ty de som är där kunde inte stå ut med det, men gradvis visar han dem mer och mer ljus, och så småningom bringar dem vidare och driver deras samvete mot något bättre, trots att de tror att önskan är helt och hållet deras eget. Således arbetar Gud på deras sinnen inifrån, på något liknande sätt , fast i motsatt riktning

I Februari, 1929, året då Sundar försvann på sin sista missionsresa till Tibet, intervjuades han av flera teologie studenter i Calcutta, Indien, där han svarade på deras frågor:

Fråga 3: Trodde Sadhun att det fanns evigt straff?

-Det fanns straff, men den var inte evig…Var och en efter detta livet vill bli givet en rättvis chans att göra gott, och nå det mått av fullhet som själen var förmögen till. Detta kan ibland ta tidsåldrar.

”Om den gudomliga gnistan i själen inte kan ödeläggas, då behöver vi inte förtvivla om en enda syndare...Eftersom Gud skapade människorna till att ha gemenskap med sig, kan de inte för evigt skiljas från honom...Efter lång vandring, och genom slingrande stigar kommer den syndiga människan till sist att återvända till honom i vilkens avbild han var skapad, ty detta är hans slutliga öde.” (1925)

Okänd

”Och sedan, när ock den sista kanten från mina utvalda stenar är huggen bort, skall allt återställas igen. Och således börjar den nya jordens fullkomliga de heligas gemenskap. Och då hörs inget skrammel, utan kärleken kröner allt.

(från boken ”Katso, ylkä tulee! Valmistukaa”, Se, brudgummen kommer. Gör er redo!”)

George Ritchie

...George Ritchie, som berättade att i de helvetiska regionerna av hans NDU (nära-döden-upplevelse, min komm.), försökte änglar hjälpa de i helvetet. I hans vision, berättade Jesus för Ritchie, ”Du har rätt, för när jag, Kärleken, blir upphöjd, skall jag dra alla människor (folk) till mig. Detta är faktiskt ett ordval som är identiskt med det stora Universalistiska Bibelstället i Johannes 12:32: ” Och när jag har blivit upphöjd från jorden, skall jag draga alla till mig”

(från artikeln “The Case of George de Benneville” av Ken Vincent. George Ritchies berättelse finns i boken; George Ritchie: Ordered to return: My life after dying. (1998) Charlottesville, VA: Hampton Roads Publishing)

Gabriele Wittek

”Gud skapade likväl fullkomliga barn till sin avbild. Det Han skapade kommer inte att upplösas, eftersom Han är absolut och fullkomlig. Kärleken och barmhärtigheten, den Eviges himmelska nåd, kommer genom Mig, Hans Son och himlarnas medregent, att befria varje själ.”

(Jesus genom Gabriele)

”Om en enda själs frälsningsgnista stannade i evig förbannelse, så vore skapelsen inte fullkomlig.”

(Jesus genom Gabriele)

”Det som kom från de rena himlarna och blev grov-materiellt genom en process av densifikation kommer att rena och förädla sig själv, så att alla ting kan återvända till Gud”.

(från artikeln ”The future of the Universe”)

“När Fallet är upphävt och alla ting och mänskliga varelser har återvänt till det eviga hemlandet, kommer det inte att finnas någon plats för den grov-materiella världen.”

(från artikeln ”The future of the Universe”)

“Han upplever Guden som aldrig straffar eller agar, Guden som, utav kärlek, erbjuder varje person friheten att bestämma sig – för eller mot honom. Han upplever kärlekens Gud, som inte fördömer någon av Hans skapningar. För honom är ”evig fördömelse” ett hån mot Gud.”

(Jesus genom Gabriele i ”Detta är mitt Ord”)

”Detta bör vi tänka ofta på: Gud önskar sig av hela hjärtat, att vi inte plågar oss, att vi inte lider, utan att vi är hos Honom, i ljus, i kärleken. Gud, vår Fader, sände sin Son, för att vi skulle lära känna vägen till kärleken, så att vi finner till kärleken. Och vart visade oss Jesus , den Kristus? Han sade: ”Guds rike finns inom er.”

”Tiden är för handen när det syndiga livet kommer att upphöra och folket kommer att bringa en god säd i livets åker. Frukten är då livets lag, som de fullföljer, och som fullföljer dem. Då, kommer bara Guds kärlek att förbli bland människorna, eftersom de kommer att leva det osjälviska livet gentemot honom och gentemot sina medmänniskor.”

(Jesus via Gabriele, i ”Detta är mitt Ord”)

Dora van Assen

Christian Andreason

”Under min upplevelse, såg jag många ting i Himlen som inte alltid stämde överens med de bibliska lärorna som jag hade blivit undervisad i. Så som; Själens fördömelse (att leva för evigt i en avgrund av eld eftersom Gud den Allsmäktige är arg på dig). Vänner, låt mig övertyga er om att detta är en stor, stor lögn! ”

”Det är vår TRO på Gud som håller oss starka och förenade med Gud, ändå (till och med om vi förlorar tron) eftersom vi ALLTID har och håller den eviga gnistan inombords, kan det aldrig bli en tid då vi är förlorade för Gud”

”Alla i Himlen vet att vi alla i sinom tid kommer att lära oss hur vi skall ändra och förbättra oss själva”

”Han (Jesus) delade med mig hur allting och alla är förenade, så att till och med när en del är borta, skulle allt i skapelsen fullständigt falla i bitar.”

”För första gången hade jag en tröstande känsla av tillit till att vad som än hände en människa i livet, kunde enbart gott slutligen komma av det, såsom Gud i evighet låter alla ting samverka till ett gott slut.”

”Jag visste djupt i mitt hjärta att inte en av oss är lämnad osedd, någonsin glömd, ej heller kommer någon av oss att bli evigt förlorad.”

”En tid vill komma, snart nog, där vi kommer att vara tillbaka i Guds älskande armar och det kommer att bli en mycket glädjefull tid för oss alla.”

”Det finns inget sätt att verkligen beskriva de höga himlarna. Det måste upplevas av individen. Och alla individer kommer att få denna upplevelse när de är klara och det är deras tid.

”-Vem kommer till himlen?

-Till slut…tro det eller ej (en lättnades suck), kommer alla att få komma hem! Himlen är en plats av fullkomlig KÄRLEK; när vi har lärt hur vi blir individer som baserar hela vår existens och medvetande kring att manifestera KÄRLEK, blir vi sedan kapabla att inträda i Himlens högre världar. Om vi inte praktiserar kärlek, kan vi bara gå så långt och vi kommer att måsta inkarnera någonstans där ute i Guds superuniversum igen och igen (obegränsade gånger) tills vi lär oss.”

”En dag vill komma (i en tid inte så långt borta) när alla våra ljus kommer att ha blivit så stora att de kommer att sammanfogas och gå tillbaka till Skaparen och vara som ETT - - just som vi var i begynnelsen. När vi en gång är ETT igen, kommer det att bli en stor fest.”

”-Hur är det med platsen av brinnande eld?

-Jag vet om en plats i de djupa regionerna i Riket där jag såg stora grottor av elektriskt blått ljus. Hursomhelst, förstod jag att detta ställe var för det kärleksfulla renandets syfte. Gud skulle aldrig sända sina dyrbara skapningar till en plats för att brinna eller bli skadade. Det är fullständigt mot vår Skapares natur.”

-”Hur är det med helvetet?

-Det finns en plats som kallas ”Dödsskuggans Dal” dit några själar kan välja att gå om de känner sig för rädda, skuldbelagda eller skamfulla för att närma sig Himlen eller Gud. Detta är en mellanstation eller dimension som skiljer själar från denna världen och nästa… Och som jag har diskuterat förr, att vara fången i denna typs situation är en väldigt svår process att uthärda och kan orsaka problem för både de levande och de döda. Hursomhelst har var och en av oss förmågan att ropa till Gud eller Kristus, ... och omedelbart… kommer vi att bli tagna hem till Himlen. Eller vi (de levande) kan be och ropa till Gud att sända sina Änglar att komma och ta andra hem. Det är viktigt för oss att förstå att vi var och en sänder oss själva till de platser vår Själ tror att den mest hör hemma. Vi gör detta här på planeten Jorden. De som har fastnat i beroende, lusta, bitterhet eller hat - - de är de som sannerligen är i helvetet. Men i det ögonblicket vi väljer Kärleken, kan vi få oss själva ut. Gud sänder oss aldrig någonstans där vi inte önskar stanna. Vi har totalt missförstått begreppet helvete på denna planet.”

”En annan livsviktig sak att förstå med Kärleken … är att den också visar dig att du och alla andra är värdiga att ropa till Gud eller Kristus och motta hjälp när som helst. Inte bara kommer Guds Ljus att komma, men Änglar vill komma springande också. Vi kan kanske inte se uppenbarelsen av allt detta på en gång, men Gud är alltid där … särskilt när vi ropar!

En annan orsak till att jag verkligen vill att några av er beaktar Kristus, är om du till äventyrs känner det som om du går förlorad… särskilt vid tiden för din fysiska död. Du kan ropa på Jesus och han vill komma för dig!”

”När din tid kommer … och Ljuset, tunneln, Kristus eller dina avdöda Älskade kommer till dig för att ta dig hem … gå med dem och gå till himlen! Det är där du verkligen hör hemma! Bara vet att när du älskar Gud eller Kristus … kommer du helt naturligt att känna vart du behöver gå i himlen och anlända dit automatiskt. ”

”En sak jag vet om Gud, är att han alltid kommer och hämtar oss om vi blir för vilsekomna i våra liv … När jag nu har sagt allt detta, är det viktigt att veta att varje enskild person kan veta och se allt jag har sett. De har bara att få sig själva till en Kärlekens plats, så kan de.”

”...Damen log till mig och förklarade att alla faller i lusta innan vi fullständigt omfamnar Ljuset inom oss.”

”…Jag blev också förmögen att ana att vår ömsesidiga tillväxt berodde på allas gradvisa mogenhet och tillväxt, och att för varje succé som en av oss erfor, blev det en glädjefull fest upplevd av hela gruppen!”

”…Jag hjälptes att komma ihåg att varje Guds barn är betraktad som mycket världefull, är alltid sedd och aldrig glömd. Det finns ingenting någon av oss möjligtvis kunde göra för att hindra oss att evigt Älskas av Gud för evigt.”

”Sist och slutligen, är vi alla i detta tillsammans och kommer att så vara i evighet.”

”Jag skulle också gärna vilja nämna att jag klart såg att när vi en gång är klara med en utforskning och har sagt så direkt till Gud med ett rent Hjärta (vare sig i detta livet

eller i det nästa), skall Gud troget återigen sätta oss tillbaka på en stig som påminde oss om vårt sanna syfte.”

Linda Stewart

”Trygg i hans (Kristus´) kärleks vänliga, ändå kraftfulla omfamning, vilade jag, säker att allt var okay, exakt som det var förmodat att vara.”

(från Linda Stewarts nära-döden-upplevelse)

”Det fanns ingen plats där Gud inte fanns och jag var inuti Gud. Jag är en oseparerbar del av ljuset…Gud betraktade mig som perfekt.”

(från Linda Stewarts nära-döden-upplevelse)

Okänd

Jag satt med min vän och hennes mor på kvällen vid matbordet, då min väns mor berättade om en underlig händelse på hennes arbetsplats. Det var en hektisk och jobbig tid. På dagen hade det varit möte, där hon också hade varit med. Mitt i rådpläggningen hade hon plötsligt sett bredvid sig en man, som påminde om Jesus. Min väns mor hörde mannen säga ungefär således: ”Allt ordnar sig”.

De andra hade inte sett mannen, och efter en tid inte heller hon.

(från Nina Ramstadius (toim.):”Enkelit lensi ohi. Suomalaisia enkelikokemuksia”. Gummerus 2014, s.148)

Vittnesbörd av andra kristna mystiker

Johannes Tauler

William Law

Therese av Jesusbarnet

General Charles Gordon

“Ingenting kan vara mer ynkligt och eländigt än den vanliga föreställningen om Gud…föreställ dig vad nöje det ville vara för honom att bränna oss, eller att tortera oss. Kan vi tro att någon människa kunde vara förmögen att skapa oss för ett sådant ändamål? Vi krediterar Gud med attribut som är ytterst förhatliga för de elakaste av människor. Jag säger att Kristna fariséer förnekar Kristus…Ett hård, grymt släkte är de, från de högsta till de lägsta. När man tänker på den verkliga striden man har gått igenom på grund av falsk lära, gör det den mänskliga naturen arg på lärarna som har bidragit till livets bitterhet.”

Hannah Whitall Smith

”När jag reste mitt huvud, fick jag syn på dessa två mäns ansikten, och med en överväldigande flod av ångest, verkade jag fånga en frisk och klarare uppenbarelse av djupet i det elände som hade förorsakats människan genom synden. Det var mer än jag kunde bära. Jag pressade mina händer hårt samman och ropade ut i min själ, ”O Gud, hur kan du bära det? Du hade kunnat hindra det, men gjorde det inte. Du skulle ännu kunna ändra det, men du gör inte det. Jag ser inte hur du kan fortsätta leva, och uthärda det”. Jag förebrådde Gud. Och jag kände att jag var rättfärdigad att göra så. Då plötsligt verkade Gud svara mig. En inre röst sade, i en ton av oändligt kärlek och ömhet, ” Ja, av den vedermöda hans själ har utstått skall han se frukt och så bli tillfreds”. ”Tillfreds”! Jag ropade i mitt hjärta, ”Kristus skall bli tillfreds! Han skall bli förmögen att se på världens elände, och sedan på vedermödan genom vilken han har passerat på grund av den, och vill bli tillfreds med resultatet, om jag var Kristus, skulle ingenting tillfredsställa mig förutom att varje mänsklig varelse till slut skall bli frälst, och därför är jag säker på att ingenting mindre kommer att tillfredsställa honom.” Och med detta var det som om ett förhänge drogs bort från universums plan, och jag såg att det var sant, som Bibeln säger, att ”såsom i Adam alla dör – således skall i Kristus alla levandegöras.” Som det första var, så var också det andra. Med ”alla” i det ena tillfället kunde rimligtvis inte menas mindre än ”alla” i det andra. Jag såg därför att botemedlet nödvändigtvis måste vara tillpassat sjukdomen, frälsningen måste vara lika universell som fallet… Hur´et och när´et kunde jag inte se, men detta

ena essentiella faktum var allt jag behövde – på något sätt och någonstans skulle Gud göra allting väl för alla skapningarna han hade skapat. Mitt hjärta vilade kring detta för evigt.”

”Jag såg allt detta (hennes universalistiska upplevelse ovan, min kommentar) den dagen på spårvagnen på Market Street, Philadelphia – inte bara tänkte det, eller hoppades på det, eller ens trodde på det – men visste det. Det var ett gudomligt faktum.”

”Är vi inte tydligt underrättade att den Goda Herden lämnar de nio och nittio goda fåren för att finna det ena stygga fåret som är förlorat, och att Han letar efter det tills Han finner det? Och, sett i ljuset av moderskapet, har inte ordet ”förlorat” en tröstande betydelse, eftersom ingenting kan vara ett förlorat ting som inte är ägt av någon, och att vara förlorat betyder bara, inte ännu funnet. Det förlorade guldmyntet är ännu guld, med Kungens bild på sig, det förlorade fåret är ännu ett får, inte en varg, den förlorade sonen har ännu sin fars blod i sina ådror. Och om en person är en förlorad syndare, betyder det bara att han är ägd av den Goda Herden, och att den Goda Herden är bunden, av själva plikten i hans ägarskap, till att gå efter det som är förlorat, och att gå tills Han finner det. Ordet ”förlorat”, enligt min åsikt, innehåller därför i sig själv det starkaste beviset på ägarskap som någon kunde önska. Vem kan föreställa sig en mor med ett förlorat barn någonsin ha en strimma av tröst tills barnet är funnet, och vem kan föreställa sig en Gud som är mer likgiltig än en mor? Jag tror faktiskt att alla det andliga livets problem, som så ofta är så smärtsamma för samvetsgranna själar, skulle försvinna likt dimma för den stigande solen, om det fulla ljuset av Guds moderhjärta skulle vändas mot dem.”

Bede Griffiths

Peter Halldorf

Vittnesbörd av teologer

Peter Sterry

Peter Sterry (1613–1672)

Sterrys Gud är inte en likgiltig observatör som förutbestämmer händelser, utan har en intim kunskap om skapelsen som emanerar från själva Guds varelse. Den ny-platonska idén om emanation betyder att, för både Sterry och (Jeremy)White, änden är lika säker som begynnelsen; kärlek och godhet emanerar intill änden och detta kan inte vara annorlunda. Universalism är i denna betydelse förutbestämd på grund av kärlekens kraft. Eller som White ställer det: Det är säkert att synd och död inte skall vara änden, ”ty Nåden är alltings begynnelse, och änden måste vara samma sak.”

(Louise Hickman)

Friedrich Schleiermacher

”Den sympati som de frälsta har med deras förra kamrater, som är i helvetet, kommer att förhindra de frälstas glädje. Mänsklighetens värld, och också hela universum, är så sammankopplat, att en dels ändlösa elände kommer att ödelägga de återståendes glädje.

(Glaubenslehre, s.164, Anhang)

F.W.Farrar

Hosea Ballou

”Ett antal goda historier har också framgått kring den framstående universalistteologen Hosea Ballou. En gång mötte han en man som sade att hans son blev drucken i byn varje natt, och fördärvade sig med kvinnor…Mannen var rädd att sonen skulle komma till helvetet. ”Okay”, sade Ballou med ett allvarligt ansiktsuttryck. ”Vi finner en plats på stigen där din son vill komma hem drucken och vi bygger en stor eld och när han kommer hem, tar vi honom och kastar honom i den.” Fadern protesterade, ”Men det är min son och jag älskar honom.” Ballou sade, ”Om du, en mänsklig och ofullkomlig far, älskar din son så mycket att du inte ville kasta honom i elden, hur kan du möjligtvis tro att Gud, den fullkomliga fadern, ville göra så?”

John Wesley Hanson

Karl Barth

Sergei Bulgakov

Sergei Bulgakov (1871-1944) var en rysk-ortodox kristen teolog, politiker, filosof, mystiker och ekonom. Han omvände sig från marxismen till kristendomen genom Leo Tolstoy. Enligt vissa var han den störste Ortodoxe teologen på nittonhundratalet. Han var präst i den rysk-ortodoxa kyrkan, men blev landsförvist av bolsjevikerna i 1922. Han fortsatte sin bana som ortodox teologieprofessor i Paris.

”I uppståndelsen, finns det inte längre någon plats för antikristendom, för fiendskap mot Kristus, för satanisk hat mot honom, precis som det inte finns någon plats för rädsla för Honom som Domaren, förfärlig i Sin allmakt och sin vredes raseri.“

”Att förutsätta att för några rationella varelser omvändelse är fullständigt omöjligt är att medge att Satans perversa plan i slutändan har lyckats i sitt ärende. Bulgakov går så långt som till att kalla denna idé ”satanisk blasfemi” mot Guds skapelse.” (Paul Gavrilyuk)

”Det är en bisarr föreställning om parusin att begränsa dess kraft till en dom varvid himlen och helvetet åtskiljs och helvetet är förevigat...Ett evigt åtskiljande av mänskligheten till de utvalda och de fördömda är helt klart inte skapelsens slutliga mening...Med andra ord, domen som åtskiljer fåren från getterna och gott från ont, både i mänskligheten i dess helhet och i individuella hjärtan, är inte eskatologins slutliga konklusion...Denna gångstig kan sluta enbart i fyllandet av tomrummet som uppstod i himlen som en konsekvens av fallet, med återvändandet av de fallna änglarna, de ”förlorade fåren”, till Guds rikes fullhet, där Gud är definitivt allt i alla utan någon begränsning eller undantag, och skapelsen är utan något fel eller t.o.m. minus: ”Han skall nedlägga all myndighet och all auktoritet och makt. För han måste regera tills han har lagt alla fienderna under sina fötter.”

(från boken ”The Bride of the Lamb, 1945, kap. 8)

Arkimandrit Sofrony

Paul Tillich

”...fulländelsen (sic) är universell. En begränsad fulländelse av separata individer skulle inte vara fulländelse överhuvudtaget, inte ens för dessa individer, ty ingen person är separerad från andra personer och från verklighetens helhet på ett sådant sätt att han kunde bli frälst åtskilt från var och ens och alltings frälsning. Man kan bara bli frälst inom Guds Rike, som innefattar universum. I sitt fulländade rike, är Gud allt för allting.

(Systematic Theology 1, s. 147)

Leslie Wheaterhead

Detta är det ända sättet jag vet på vilket jag kan beskriva stunden, ty det var inget alls att se. Jag kände mig uppryckt i en oerhörd känsla av att vara inne i en älskande, triumferande och skinande mening (syfte, min komm.). Aldrig kände jag mig mer ödmjuk. Aldrig kände jag mig mer exalterad. En högst förvånansvärd, men överväldigande känsla behärskade mig, och fyllde mig med extas. Jag kände att allt var väl för mänskligheten – hur fattiga orden verkar. Ordet ”väl” är så bemängt av fattigdom. Alla människor var skinande och fantastiska varelser som i slutändan skulle träda in i otrolig glädje. Skönhet, musik, glädje, omätlig kärlek och en outsäglig härlighet skulle de ärva. Till detta var de arvingar.”

”Helvetet må vara så länge en syndig mänsklighet varar, men det betyder inte att någon individ kommer att förbli i det all den tiden. Reningens tid kan endast fortsätta tills reningen är uppnådd. Och en Gud driven att använda sig av evigt helvete vore en Gud förvandlad till djävul själv, omintetgjord i sitt ursprungliga syfte...men Gud kommer aldrig att överge själen.”

John Hick

”Vi vet att den Transcendenta Heliga Närvaron är djupt god att existera och i vilken den okända framtiden inte innehåller något möjligt hot.”

”Jag har en gång, dock så långt bara en gång, upplevt något som för mig var en häpnadsväckande genombrott in i en ny form eller ett nytt nivå av medvetande. Jag var i det där andra skedet...och när jag till sist öppnade mina ögon var världen annorlunda på två sätt. Under det att jag normalt är här, och omgivningen där, skilt från mig, så var det nu ingen sådan skillnad; och ännu viktigare, det totala universum som jag var en del av var vänligt, välvilligt, gott, så att det kunde inte möjligen finnas något att frukta eller bekymra sig över. Det var ett tillstånd av djup glädje över tillvaron. Detta varade endast en kort tid, troligen inte mer än två minuter.”

William Barclay

”Om en människa kvarstår utanför Guds kärlek vid tidens slut, betyder det att den ena människan har besegrat Guds kärlek – och det är omöjligt. Vidare, finns det bara ett sätt på vilket vi kan tänka oss Guds triumf. Om Gud bara var en Kung eller en Domare, då skulle det vara möjligt att tala om hans triumf, om hans fiender plågades i helvetet eller blev totalt och fullkomligt avlägsnade och utplånade. Men Gud är inte bara Kung och Domare, Gud är Fader - han är i själva verket fader mer än något annat. Ingen fader skulle vara glad om det fanns medlemmar i hans familj som plågades för evigt. Ingen fader skulle räkna det som en triumf att utplåna de olydiga medlemmarna i sin familj. Den enda triumfen en fader kan känna är att få hela sin familj tillbaka hem. Den enda segern kärleken kan åtnjuta är dagen när dess erbjudande av kärlek är besvarat genom kärlekens retur. Den enda möjliga slutliga triumfen är ett universum älskad av och förälskad i Gud.

(från boken ”A spiritual autography”)

Young Oon Kim

”Eftersom vi lever som lemmar på samma kropp, kan vi inte verkligen bli frälsta förutom som en allt innefattande gemenskap. Om vi längtar efter den högsta glädjen av förening med Gud, då borde vi komma till insikt om att vår salighet vill bli ofullständig om inte våra medmänniskor delar vår glädje.“

Jürgen Moltmann

Tom Harpur

”Om vi verkligen tror på en all-älskande nådefull Källa till alla ting, den slags accepterande närvaro föreställd av fadern i liknelsen om den förlorade sonen, då förefaller det mig ytterst orimligt att anta att någon vill gå förlorad. Vi är alla Guds avkomma eller barn, som Nya Testamentets kristendom och de flesta andra religioner uttrycker. ..Jag kan inte se hur himlen eller det eviga livet skulle vara salighet av något slag om inte vi blev övertygade om att alla kommer att delta däri.”

Philip Gulley/James Mulholland

“Min ovilja att tro på alla Guds barns frälsning var min sista stora synd…När jag omvände mig från mitt yrkande på att Gud frälser vissa och fördömer andra, blev jag befriad till att leva mitt liv barmhärtigt. Mitt liv var inte mera besatt av att jämföra mig själv med andra eller med att sträva efter att vinna Guds ynnest. Jag började erfara den otroliga glädjen av att veta att en dag varje person kommer att känna den kärlek jag känner…Frälsning är inte ett fåtals hopp, det är allas bestämmelse.

(från boken ”If grace is true”)

Vittnesbörd av biskopar, präster och pastorer

Biskop Newton, (1704-1782)

”Att föreställa sig en sådan lära (den om eviga straff, min kommentar) kan du, men allvarligt tro på den kan du aldrig. Tanken är för chockerande även för den mänskliga naturen; hur mycket mer avskyvärd, sedan, måste den vara för den gudomliga fullkomligheten. Skaparen måste ha gjort alla sina skapningar för att slutligen vara lyckliga, och kunde aldrig forma någon vars ände han visste på förhand skulle bli evigvarande elände. Vi kan inte vara säkra på någonting, om vi inte är säkra på detta.”

C. Campbell Morgan

Charles Slagle

“Han (Gud, min komm.) älskar dig LÅNGT MER än du tror.

Vittnesbörd av filosofer

Sören Kierkegaard

”Om andra går till helvetet, kommer jag också att gå dit. Men jag tror inte det, tvärtom tror jag att alla kommer att bli frälsta, mig själv med dem – något som väcker min djupaste förundring.”

Vladimir Solovjev

”Guds inkarnation resulterar i mänsklighetens frälsning, på samma sätt som mänsklighetens förening med Gud måste resultera i hela den jordiska skapelsens frälsning, liksom mänskligheten, i formen av Kyrkan, är den Kristi levande kropp, så måste den naturliga världen bli den återlösta mänsklighetens levande kropp.”

Nikolaj Berdjajev

”Den större delen av de Östliga kyrkolärarna från Clement av Alexandria till Maximus bekännaren, var anhängare av Apokatastasis, av universell frälsning...Ortodox tanke har aldrig varit undertryckt av den Gudomliga rättvisans idé och den glömde aldrig den Gudomliga kärlekens idé.

(från boken ”The truth of Orthodoxy)

Jaqcues Ellul

Vittnesbörd av kristna predikanter och lekmän

Paul Siegvolk

Alla människor som förhastat vågar att exkludera en av de fallna skapningarna, hur fördärvade de än är, från den ändlösa nåden och den allt förnyande gudskärleken, är inte ännu förankrade i den kärleken till fiender som så högt rekommenderas oss av världens universella frälsare."

Ross Winans

"Idén om helveteseld och evig tortyr, är, när den är rätt betraktad, en idé som är tillika blasfemisk och ologisk."

Thomas Whittemore

"Fäder och Mödrar, vid upprepade tillfällen i Förenta Staterna, har mördat sina barn, för att de inte skulle växa upp, och begå synd, och bli fördömda. Kan en lära som producerar så fruktansvärda konsekvenser, vara en lära från Gud?"

William Jokinen

George Hawtin

"Vi har bara att betrakta fallet Saul av Tarsus för att förstå Herrens mirakulösa kraft att förvandla leopardens prickar och smälta hjärtat av sten. Ingen var mera hatisk mot Kristus än Saul av Tarsus var, ändå, när hans tur kom att se ljuset, förvandlades han på ett ögonblick." (från artikeln"The restitution of all things")

Ken Vincent

“Det bör noteras att i alla Österns religioner, är inte helvetet permanent, utan är en metod för undervisning.”

”Nästan ingen som någonsin har studerat nära-döden-upplevelsen (NDU) lämnar det tänkande att helvetet är evigt.”

”Nära-döden forskaren Nancy Evans Bush som är en pensionerad pastoral rådgivare i Congregational Church har nyss fullbordat en analys av 31 forskningsrapporter om negativa nära-döden-upplevelser som visar, i tillägg till det faktum att ”goda” människor ibland har negativa upplevelser, att det finns bevis att dessa upplevelser är till undervisning och att slutligen, en positiv upplevelse sannolikt kommer att framträda.”

”Detta samma syn delas av internisten och nära-döden-forskaren Barbara Rommer som skrev ”Blessing in Disguise” om negativa nära-döden-upplevelser. Rommer rapporterar att negativa upplevelser ofta vänder till positiva, och det är hennes tro att om de tillåts fortsätta, vill Guds vita ljus och fredfulla upplevelser breda ut sig.”

Howard Storm

”Misstag är en acceptabel del av att vara människa. Vi är här för att göra alla misstag vi vill ty det är genom våra misstag vi lär oss. Så länge som vi försöker göra vad vi vet är rätt, kommer vi att vara på rätt stig.”

Kevin Williams

NDU (nära-döden-upplevelse)-forskning ändrade dramatiskt mina idéer om så gott som allt i en massiv skala. Jag lärde hur Gud är ofantligt mer älskande och oändligt mer förlåtande än jag någonsin visste. Jag visste att Gud aldrig ville överge någon för evigt i helvetet. ”Vredens Gud” som jag en gång tänkte existerade vet jag nu att vara en människogjord konstruktion som vi kan projicera vår rädsla och vår personliga svaghet på. När jag en gång förstod hur den största fienden jag någonsin kommer att måsta möta och övervinna är: mitt själv, uppstod det en intressant förändring i mig. Djävulen, som jag brukade skylla mina synder på och som jag fruktade hela tiden,

gick upp i rök. Jag började uppskatta vidden av Guds kärlek till alla människor oavsett vad deras religiösa eller kulturella övertygelse måtte vara. Mitt trånga religiösa system bröt samman och föll bort som den blev mer och mer löjlig för mig. Ännu värre, upptäckte jag att mitt tidigare trossystem var i högsta grad vanhedrande för Gud i hur den framställer hur Gud kastar majoriteten av mänskligheten i helveteseld att stekas och torteras i evighet. Min tidigare gudsbild påminde mer om Charles Manson än den gjorde om en Gud av oändlig kärlek och jag ångrade att jag någonsin hade trott på den.”

”Många kristna idag kan inte acceptera NDU:en (nära-döden-upplevelsen) eftersom den vanligtvis bekräftar Universell Frälsning. Medan det är sant att den Universella Frälsningen vanligtvis är bekräftad i NDU:r, är det inte sant att alla kommer till himlen omedelbart efter döden. Det är väldokumenterat i NDU:n att folk kommer till helvetet vid döden. Dock, NDU:r visar att helvetet är ett temporärt andligt tillstånd, mycket likt den katolska skärselden, inte evig fördömelse.”

(från boken ”Nothing better than death”)

“Vad de religiösa traditionerna i världen uppfattar vara ”synder”, avslöjar NDU vittnesbörd att vara ”misstag” som Gud tillåter människor att göra för deras högre utbildnings och andliga evolutions syfte.”

”Det onda och djävulen existerar inte. Vad människor betraktar som ”ont” är i verkligheten okunskap och dumhet. Hitler var inte en ond man per se. Han var bara så otroligt okunnig att han var i praktiken efterbliven på en andlig nivå. Sådana människor är att tycka synd om och vår ovillkorliga kärlek borde utvidgas även till honom. Det är svårt att hata en sådan person som är efterbliven.”

Geoffrey

Notera att ”den värsta” av alla syndare (dvs. Saul) är omvänd till en tillbedjare av Kristus bara genom att se Honom i Hans härlighet. Där är ingen process. Där är inget straff. Där är ingen rening. Där är ingen osv. I stället, den värsta av alla syndare ser den uppståndne Jesus i all Hans härlighet, och Sauls respons är lydnad och bekännelse av Kristi herradöme: ”Vad skall jag göra, Herre?”

Det är vad jag tror händer varje person efter döden. Hur gemen han än är, hur antikristen han än är, ser varje person den uppståndne Jesus i all Hans härlighet, och

ger honom sin lydnad och erkänner Hans herradöme.
Jag ser ingen konflikt med mänsklig fri vilja här. För att använda sig av ett blad av Talbotts tanke, tror jag den enda FRISKA (och därför fria) responsen till visionen av Jesus i all Hans härlighet, är glädjefull, lydig tillbedjan. Någon annan respons skulle vara galen, och således inte fri.”

Ferweda, Julie independent theological and inspirational writer and prolific blogger, Certified Lay Counselor and a faculty member of Classeminars, Inc., author of Raising Hell: Christianity's Most Controversial Doctrine Put Under Fire:

“Vilket barn i världen ville någonsin tro (utan vuxnas inflytelse) att en kärleksfull förälder ville skapa en fruktansvärd plats av tortyr, och sedan ändlöst överge Hans barn där för att straffa dem i respons till en begränsad varighet av otro eller uppror, eller av val gjorda av okunskap, förvrängning, bedrägeri, eller onda influenser? Min bildade, genomtänkta tro är noll.

(Raising Hell: Christianity's Most Controversial Doctrine Put Under Fire, sid. 6)

Charles Slagle

”…hur eländigt du än måtte fela, är Gud förpliktad att återställa dig och välsigna dig i Jesus Kristus. Han är absolut förpliktad. Detta löfte ger hopp för själva den värsta av syndare!

Richard Beck

”Jag hävdar, starkt, att UR (Universal reconciliation) är den enda synen som gör Kristendomen moraliskt, bibliskt och teologiskt sammanhängande och att alla de andra alternativen, t.ex. ECT (eternal conscious torment), konditionalism, och annihilationism – gör Kristendomen moraliskt, bibliskt och teologiskt osammanhängande (om inte monstruöst).

(från boken ”Universalism and Doubt, Being Both Hopeful and Dogmatic)

Vittnesbörd av poeter och författare

John Donne

Anne Brontë

A Word to The 'Elect'

You may rejoice to think yourselves secure;
 You may be grateful for the gift divine -
 That grace unsought, which made your black hearts pure,
 And fits your earth-born souls in Heaven to shine.

But, is it sweet to look around, and view
 Thousands excluded from that happiness
 Which they deserved, at least, as much as you, -
 Their faults not greater, nor their virtues less?

And, wherefore should you love your God the more,

Because to you alone his smiles are given;
Because he chose to pass the many o'er,
And only bring the favoured few to Heaven?

And, wherefore should your hearts more grateful prove,
Because for ALL the Saviour did not die?
Is yours the God of justice and of love?
And are your bosoms warm with charity?

Say, does your heart expand to all mankind?
And, would you ever to your neighbor do -
The weak, the strong, the enlightened, and the blind -
As you would have your neighbor do to you?

And, when you, looking on your fellow-men,
Behold them doomed to endless misery,
How can you talk of joy and rapture then? -
May God withhold such cruel joy from me!

That none deserve eternal bliss I know;
Unmerited the grace in mercy given:
But, none shall sink to everlasting woe,
That have not well deserved the wrath of Heaven.

And, oh! there lives within my heart
A hope, long nursed by me;
(And, should its cheering ray depart,
How dark my soul would be!)

That as in Adam all have died,
In Christ shall all men live;
And ever round his throne abide,
Eternal praise to give.

That even the wicked shall at last
Be fitted for the skies;
And, when their dreadful doom is past,
To life and light arise.

I ask not, how remote the day,
Nor what the sinners' woe,
Before their dross is purged away;
Enough for me, to know

That when the cup of wrath is drained,
The metal purified,
They'll cling to what they once disdained,
And live by Him that died.

--Anne Bronte (1843)

Elisabeth Barrett Browning

“Universalism är det vackraste ordet på det engelska språket.”

Alfred Tennyson

Abraham Lincoln

"Here lies poor Johnny Kongapod.

Have mercy on him Gracious God,

As he would do if he was God,

And you were Johnny Kongapod."

George MacDonald

Oh Thou, who didst the serpent make, Our pardon give and pardon take”

G.K. Chesterton

“Att hoppas för alla själar är absolut nödvändigt, och det är ganska försvarbart att deras frälsning är oundviklig.”

Madeleine L´Engle

Etchells, Dorothea Ruth (1931-2012),

'In Hell there grew a Judas Tree/ Where Judas hanged and died/ Because he could not bear to see/ His master crucified

Our Lord descended into Hell/ And found his Judas there ... "It was for this I came" he said/ "And not to do you harm ... But first I had to come to Hell/ And share the

death you had/ My tree will grow in place of yours/ Its roots lie here as well/ There is no final victory/ Without this soul from Hell" *(The Ballad of the Judas Tree).*

Vittnesbörd från teosofer, spiritualister och icke-kristna religioner

Zarathustra

Richard Bucke

“Plötsligt, utan någon som helst varning, fann jag mig själv svept i ett flammfärgat moln. En stund tänkte jag på eld, en enorm brandkatastrof någonstans i närheten i den stora staden; i nästa stund, visste jag att elden var inuti mig själv. Direkt efteråt kom det över mig en känsla av jubel, av enorm glädjefullhet ackompanjerad eller omedelbart åtföljd av en intellektuell upplysning omöjlig att beskriva. Bland annat, kom jag inte bara till tro på, utan jag såg att universum inte är utgjort av död materia, men är, tvärtemot, en levande Närvaro; jag blev medveten i mig själv om evigt liv. det var inte en övertygelse om att jag skulle få evigt liv, men en medvetenhet om att jag ägde evigt liv då; jag såg att alla människor är odödliga; att den kosmiska ordningen är sådan att utom allt tvivel alla ting samarbetar för var och ens goda; att världens grundprincip, ja alla världars, är vad vi kallar kärlek, och att var och ens lycka i slutändan är absolut säker. Synen varade några få sekunder och var borta, men minnet därav, och känslan av verkligheten i vad den lärde har bestått genom det kvartssekel som sedan har förflutit. Jag visste att det synen visade var sant. Jag hade nått till en synpunkt från vilken jag såg att det måste vara sant. Den åsikten, den övertygelsen, jag kan säga det medvetandet, har aldrig, även i perioder av djupaste depression, förlorats. ”

Johannes Greber

”Vidare talar ni om en evigt straffande Gud. Ni lär att det finns ett evigt helvete. Helvetet är inte evigt. Gud är kärlek. Han förkastar ingen till evig tid. Alla, som av sin egen vilja har avfallit från honom, återvänder igen till honom.

(En ande genom Johannes Greber, från boken ”Verkehr mit der Geisteswelt”, ”kontakt med andevärlden”)

”...”uppståndelsen från de döda.” Detta talesätt innehöll inte annat än den trösterika sanningen, att alla andligen döda, också Lucifer, återvänder igen till Gud.”

(En ande genom Johannes Greber, från boken ”Verkehr mit der Geisteswelt”, ”kontakt med andevärlden”))

Arthur Conan Doyle

”I sin vackra efter döden författade bok säger fröken Julia Ames de viktiga orden: ”Himlens största glädje är tömmandet av helvetet.”

(från boken ”Haudantakainen elämä”)

Pekka Ervast

“För att han skulle kunna höja sig till Guds rike och skåda de höga varelser, som är omkring hans tron, har han först varit tvungen att som en renande, upplyftande och älskande varelse sänka sig ner till mörkrets rikes avgrund och upplysa där sig själv förbannande människosjälar.” (från boken “Jeesuksen salakoulu”)

“…evig förtappelse är en logiskt omöjlig sak” (från boken “Jeesuksen salakoulu”)

Martinus Thomsen

894. *Varför skall dessa väsen pinas "i evighet"? - När de aldrig någonsin kan bli bättre och då deras plågors värde som "skräck och varnagel" för andra väsen, som vi sett, är obefintligt, varför kan de då inte helt få utplånas? - Eftersom de en gång inte fanns till, utan - enligt den kyrkliga kristendomen - blev till först i moderlivet genom befruktningen, så bör de väl också kunna utplånas? - Detta måste i så fall vara mera kärleksfullt. Då Försynen - enligt samma kristendom - är allsmäktig och allvetande, måste det ligga inom dess makt att utföra en sådan utplåningsakt. Men icke desto mindre skall alltså dessa väsen, utan att det tjänar något som helst syfte - inte ens som varnande exempel för andra - få pinas i all evighet. Om Försynen kan finna något behag i detta, så måste Försynen ju vara pervers. Och kan den inte finna behag däri, så måste den vara olycklig, samtidigt som den då inte är allsmäktig, ty i så fall skulle den inte skapa detta olyckliga tillstånd för sig själv, i synnerhet som det inte alls tjänar något syfte. Tror man verkligen att det går att bygga en kärlekskultur, och en därpå grundad varaktig fred på jorden, på en guds- eller världsbild, vars logiska analyser utmynnar i sådana konsekvenser? - Inte var det väl en sådan bild eller en sådan uppfattning som världsåterlösaren hade av sin himmelske Fader? - Sade han inte, att han och Fadern var ett? - Visade världsåterlösaren någonsin en annan inställning, än att det var "saligare att ge än att ta"? - Var inte hans liv en enda stor uppoffring för människornas skull? - Sade han inte, att han var kommen för att tjäna, inte för att låta sig tjänas? - Sade han inte, att om man blev slagen på den ena kinden, så skulle man även vända den andra till? - Älskade han inte sin nästa lika högt som sig själv? - Förlät han inte sina fiender och bödlar, och uppmanade han inte andra att göra detsamma? - Sade han inte om dessa fiender och bödlar, att de inte visste vad de gjorde? - Är inte hela hans uppträdande rent av en kulminerande kontrast till det uppträdande som Försynen, enligt vad vi nyss påpekat, måste manifestera, om den vore upphov till den tortyrföreteelse som benämns det "eviga helvetet"? - Men om världsåterlösaren kunde vara så fylld av kärlek till de vanliga jordiska bödlarna eller förbrytarna, vad måste han då inte känna för de olyckliga och kroniskt hjälplösa själarna i det "eviga helvetet"? - Måste man inte tro, att hans uppfattning om Gudomen och "helvetet" var en helt annan, en renare och kärleksfullare eller mera intellektuell än den kyrkligt kristna uppfattningen om samma företeelser, som vi här uppehållit oss vid? - I annat fall skulle han omöjligt kunna vara "ett med Fadern". Den som älskar allt och alla som sig själv kan inte vara ett med en gudom som - utan att det tjänar något nyttigt ändamål - frambringar eller skänker liv åt väsen endast för att låta dem plågas i all evighet.*

895. *När världsåterlösaren använder ordet "helvete", "helvetets eld" eller liknande, kan detta inte vara något uttryck för en "evig" pina för väsendena, som de inte kan*

befrias ifrån, utan är i stället en formel för en princip som är fullständigt i överensstämmelse med hans egen kärleksmanifestation. Denna princip måste alltså vara lika nyttig och oumbärlig i de levande väsendenas tjänst och därmed en lika stor kärleksuppenbarelse av Gudomen som varje annan företeelse i den gudomliga världsplanen. Det var alltså inför denna princip som väsendena dömdes skyldiga, när de sade "du dåre" till sin broder eller sin nästa. *Denna princip kan alltså inte, såsom vi sett, utgöras av något "andligt" eller icke-fysiskt "helvete".* Världsåterlösaren betecknar principen som "helvetets eld". Ligger det inte i själva detta uttryck ett slags djupare tillkännagivande av hans egen uppfattning om denna företeelse. Han betecknar den som "eld". *Då elden är en förtärande, upplösande eller materieförändrande kraft, poängterar han därmed att "helvetets eld" likaledes är en förtärande, upplösande eller materieförändrande kraft. Av vilken anledning skulle han annars använda "eld" som beteckning för "helvetet"? - Om "helvetet" till sin princip vore något helt annat, ja rena motsatsen, skulle ju hans bruk av ordet "eld" vara helt meningslöst eller totalt missvisande.*

Ja, nu finns det kanske en eller annan läsare som menar, att uttrycket "helvetets eld" verkligen avser en materiell eld, i vilken de "ogudaktiga" just "i evighet" skall brännas eller plågas och därmed "straffas" för sina "synder". Men denna uppfattning har vi ju redan visat vara felaktig, eftersom ett sådant "helvete" skulle vara helt utan nytta och därmed ett uttryck för en pervers eller sadistisk gudom, alltså en gudom eller "fader", med vilken världsåterlösaren Jesus från Nasaret, med sitt kärleksfulla och förlåtande väsen, omöjligt kunde vara ett. Och då han just har poängterat sig själv och sitt väsen såsom varande "ett med Fadern", kan han omöjligt ha haft den här nämnda uppfattningen om "helvetet".

(Tredje Testamentet, Livets bok band 3)

”Jag tror att Martinus skulle ha förklarat Swedenborgs upplevelser som s.k. ”kosmiska glimtar”, d.v.s. fragmentariska intuitiva upplevelser av det ”kosmiska medvetande” som, enligt Martinus, vi alla kommer att få, förr eller senare, i kommande inkarnationer.”

(Pia Hellerz, i kapitlet ”Om Kristi återkomst” i boken ”’Världslärare’ eller ’Falsk profet’ – En kärleksfull granskning av Martinus kosmologi” (Världsbild förlag, 2002)

”Vidare måste denna vetenskap visa för intellektualiteten, att vartenda levande väsen skall få uppleva detta, och att således ingen förtappelse eller utplåning av någon som helst individ existerar.”

(Martinus:”Vad är sanning”, sid. 67)

”Men vad kommer då att ske med de människor som inom denna tidrymd inte förmår förvandla sitt ’getmedvetande’? Dels kommer de att råka ut för förfärliga ting i det ragnarök som ett kommande krig skall bli, dels kommer de härefter inte längre att inkarnera på denna jord, utan på en planet i universum, där deras speciella medvetande och organismskapelse passar in i helheten. Men då deras medvetande är ett krigarmedvetande, som sår ’eld och svavel’, blir det en ganska primitiv planet, där de måste uppleva ’gråt och tandagnisslan’. Men också dessa väsen kommer naturligtvis en gång att kunna utveckla ett samvete, som kan karaktäriseras som ’fårens’ medvetande, och de kommer då att befordra en högre utveckling på den planeten, eftersom inget väsen någonsin går förlorat eller döms till evig pina.”

(Martinus:”Fåren och Getterna” sid. 6)

A course of Miracles

Det finns ingen åtskillnad mellan mänskliga varelser och Gud, och tron att vi är separerade har varit orsaken till de flesta av världens problem. Människor växer andligen genom att vakna till insikten att de redan är förenade med Gud. När detta händer, når vi ”at – one – ment” (försoning, min komm.), varvid menas, att vi förstår vår förening med Gud och på grund av denna nya förståelse tar vi ett stort andligt språng framåt och börjar leva på mera kärleksfulla, gudliga sätt. Detta vill slutligen förorsaka en andlig transformation på en global skala när fler och fler människor vaknar till denna tro, - och ALLA människor kommer slutligen att vakna till denna tro.

Robert Monroe

Guenter Wagner

“Men själar av högre vibrationer (m.a.o.ljusvarelser) försöker föra dessa olyckliga själar in i ljuset, som de till slut lyckas med.

(från Guenter Wagners nära-döden-upplevelse, berättad av Kevin Williams)

Mellen-Thomas Benedict

”Ingen är förlorad ty alla är redan frälsta”

(från Mellen-Thomas Benedicts nära-döden-upplevelse)

Sylvia Browne

Jayne Smith

”Vad jag visste var att jag var odödlig, att jag var oförstörbar, att jag alltid hade varit, att jag alltid ville vara, och att det fanns inget sätt i denna världen som jag kunde gå förlorad på.

Det var omöjligt för mig att falla i en spricka i universum och aldrig höras av mer. Jag bara visste att jag var fullkomligt trygg och att jag alltid hade varit det för evigt och alltid.

(från Jayne Smiths nära-döden-upplevelse)

Josiane Antonette

”Från ljuset har vi kommit, och till ljuset skall vi alla återvända”

(från Josiane Antonettes nära-döden-upplevelse)

George Rodonaia

“Så jag kände en helhet hos ljuset, en känsla av att allt är okay med mig och universum.”

(från George Rodonaias nära-döden-upplevelse)

Dianne Morrissey

“Gud är i var och en, alltid och för evigt. “

(från Dianne Morrisseys nära-döden-upplevelse)

Larry Hagman

”Fruktan för människogjorda begrepp om himmel och helvete föll av och han slutade bekymra sig. Han kände sig hemma i kosmos. Det var allt så klart och så familjärt.

(från Larry Hagmans nära-döden-upplevelse)

Eben Alexander

”Du är älskad och kärleksfullt omhuldad för evigt”

”Du har ingenting att frukta”

”Det finns ingenting som du kan göra fel.”

(En kvinna till Eben Alexander i hans nära-döden-upplevelse)

”Att erfara tänkande utanför hjärnan är att stiga in i en värld av ögonblickliga förbindelser som får vanligt tänkande (m.a.o. de aspekter som är begränsade av den fysiska hjärnan och ljusets hastighet) att likna någon slags hopplöst sömnig och lunkande händelse. Vårt sannaste, djupaste själv är fullständigt fri....Detta är det sanna andliga självet som var och en av oss är destinerad att en dag återvinna. Men innan den dagen gryr, måste vi göra vårt allt för att komma i förbindelse med den i oss fördolda underbara sidan – utveckla den och bringa den fram. Denna varelse är i oss också i denna stund, och det är den varelse, till vilken Gud i verkligheten skapade oss.”

”Om (Gud) är också mänsklig, t.o.m. mänskligare än du och jag. Om förstår vår ställning som människa och sympatiserar med oss djupare och personligare än vi förmår föreställa oss, ty Om vet det, som vi har glömt och förstår, hur fruktansvärt tungt det är att leva åtskild från det gudomliga ens en liten stund.”

”Kärleken förkastar aldrig någon av oss. Skaparen älskar oss mer än vi någonsin kan förstå, och han känner djupt var och en av oss, och bryr sig om oss alla. Det får inte förbli någon hemlighet.”

”...Jag fick kraft av bönerna. Trots min djupa sorgsenhet födde de i mitt inre en underlig tillit till att allt ännu skulle bli gott.”

”...Jag visste, att jag var en del av det gudomliga och intet – absolut intet – kunde någonsin hindra det. Alla trångmål i världen föder det (osanna) tvekandet, att vi på något sätt kan skiljas från Gud, men vi kan helas från det – såsom jag delvis lärde vid Porten och slutligen i Kärnan – när vi inser, att ingenting någonsin kan skilja oss från Gud.”

”Hemsk och allsmäktig som ondskan ibland kan verka i en värld lik vårs, så var i den stora bilden kärleken översvallande dominant, och den skulle slutligen komma att segra.”

”Livet efter dödens struktur var ren KÄRLEK. Kärleken dominerade livet efter döden till en sådan grad att ondskans övergripande närvaro var oändligt liten.”

(Mike Adams om Eben Alexanders Nära-Döden-Upplevelse)

”Budskapet som Dr. Alexander mottog, kommunicerar universalism; det vill säga, av den orsaken att den gudomliga kärleken överglänser den gudomliga vreden, är var och en älskad, och följaktligen är var och en frälst.

(Larry DeBruyn om Eben Alexanders Nära-Döden-Upplevelse)

Okänd

”Min far brukade ta hela familjen på en promenad på söndagkvällarna. På en sådan promenad, vandrade vi längs en smal stig genom ett fält med hög, mogen säd. Jag sackade efter, och fann mig allena. Plötsligt sken himlen över mig. Jag var omhöljd i gyllene ljus, och jag var medveten om en närvaro, så vänlig, så älskvärd, så klar, så tröstande, så imponerande, existerande åtskilt från mig, men så nära. Jag hörde inget ljud. Men ord kom till mig ganska klart - - ”Allt är okay. Alla kommer att bli okay.”

Okänd

”Vid en lunch hade jag hjälpt till med att torka fat efter måltiden, och stod framför skänkens öppna byrålåda läggandes knivar och gafflar på sina platser. Jag tänkte inte på någonting, förutom en vag uppmärksamhet för jobbet som jag gjorde. Plötsligt, utan varning, blev jag översvämmad av det mest intensiva blå-vita ljus jag någonsin har sett. Ord kan aldrig tillfredsställande ej heller tillnärmelsesvis beröra djupet i denna upplevelse. Det var som att se in i ansiktet till solen, förstorad flera gånger i dess ljus-intensitet. Det vore sannare att säga att jag förlorade all känsla av själv i en total immersion i ljuset. Men mera ”verkligt” än Ljuset självt var den outhärdliga extas som åtföljde det. All känsla av tid eller själv försvann, ändå kunde det bara ha varit en bråkdel av en sekund. Jag kände bara en känsla av oändlig dimenson, och en kunskap om att detta var Gud den Allsmäktiges Ande, som var den dolda liv-ljus-kärleken i alla människor, allt liv och all skapelse. Jag visste att ingenting existerade åtskilt från denna Ande. Den var oändlig Kärlek, Frid, Lag, Kraft, Skapelse och den ultimata Sanningen och fullkomligheten. Den var all visdom , tolerans, förståelse och evigt liv för alla människor. Jag visste också att hade jag lidit under någon vad som helst så kallad obotlig sjukdom , skulle jag ha blivit ögonblickligen hel. Sedan efter bråkdelen av en sekund, - blev jag mig själv igen, ännu stående bredvid den öppna byrålådan läggandes knivar och gafflar på sina platser. Den stunden var och förblir den mest vitala stunden i mitt liv, ty det har aldrig varit någon repetition. Men ut av den föddes den Mission till vilken jag i många år har ägnat mitt liv.”

(en 55-årig man i Timothy Beardsworths ”A sense of presence”)

John Smallman

”Påsksöndagen är en mycket viktig dag för många av er då ni utför ert årliga firande av min uppståndelse och dess bekräftelse att alla Guds barn (och alla är Guds barn) har, och är berättigade till evigt liv. Som jag, och många andra, fortsätter att påminna er livet tar aldrig slut. Vår Fader skapade oss för att åtnjuta evigt liv, och vad Han skapar är, i dess karaktär, evigt. Sedan ögonblicket för er skapelse så har ni konstant levt, utan avbrott, inom Enheten som Han är. Han är allt som existerar, och därför finns det ingen annan plats där ni kunde vara. Påminn bara er själva om detta, då tvivel och oro uppstår, “Det finns ingenstans som inte är Gud”. Ert omedvetande av Gud och Hans oändliga Kärlek för er är illusoriskt.

Påminn er själva om denna sanning, och i morgon och följande dag.

Det faktum att ni inte upplever Guds kärlek för er i varje ögonblick av era mänskliga liv är därför att ni har valt att uppleva separation från Honom. Ni har fri vilja, så ni kan när som helt ändra åsikt, ändra era val och ändra era upplevelser. Ert val att uppleva separation från er gudomliga Källa har varit en del av era trosuppfattningar under eoner av tid och är därför djupt ingrodda i er. Många av er genomgår för närvarande ett enormt frigörande från gammalt känslomässigt bagage som ni inte längre behöver eller samstämmer med, och detta frisläppande för fram tvivel och oro av synbarligen enorm intensitet, och hotar era starkt hållna uppfattningar om er och Gud. “Finns det verkligen en Gud? Inbillar jag mig Honom för tanken på döden, utrotning, ett tomrum, intet, är mer än jag kan uthärda?” Det är mycket upprörande, för så många av era ingrodda uppfattningar är mycket mindre än total kärlek många tror på en Gud som dömer, fördömer, och straffar syndare i ett evigt helvete, men som kan acceptera de som ber om förlåtelse, om de är tillräckligt ångerfulla. Skulle inte tomrummet vara bättre än ett evigt lidande i helvetet?

Sanningen är dock att ni älskas för evigt av Gud, och det finns inget som ni någonsin kan göra som ändrar detta. Helvetet tillhör illusionen, overkligt, men många upplever det dagligen, och får det att förefalla ytterst verkligt. Vad ni tror är vad ni upplever. Ni har alla träffat på folk som permanent är miserabla, offer för en orättvis värld; men har ni inte alla, eller de flesta av er, ibland stött på någon som är full av livsglädje? Båda bor i samma värld, de har bara valt att se den annorlunda.

Gud är Kärlek, Gud är oföränderlig, och då ni är en del av Gud så är också ni. Ni har bara tillfälligt glömt bort vilka ni är, glömt bort er sanna gudomliga karaktär, och, inom illusionen, leker ni fortfarande med tanken att vara separerade från Gud, och därför ringare än Honom. Men inget som existerar kan vara ringare än Gud, för allt är Ett med Gud. Jag upptäckte detta då jag vandrade på Jorden för alla dessa århundraden sedan, och det är ert öde att göra samma upptäckt.

Ni kan försena denna upptäckt genom att skjuta upp saker och ting i ett tillstånd av dömande av er själva, där ni väljer att tro att ni är ovärdiga Guds Kärlek, och då ni efterföljer detta med en uppfattning eller en serie av uppfattningar där ni söker att bestraffa er själva genom att kontinuerlig påminna er själva att ni är ovärdiga Hans Kärlek, och att ni måste föra bort er själva från Hans uppsikt till att ni förbättrar eller blir värda.

Men han skapade er som perfekta, så hur kan ni någonsin förbättra detta? Er känsla av att ej vara värda är illusorisk, en del av den illusoriska miljön i vilken ni har

indränkt er själva, och som ni fortsätter att “bevisa” är sann och verklig genom att behandla andra kärlekslöst, och sedan observera de katastrofala resultaten av dessa kärlekslösa attityder och uppförande. Men varelser av Kärlek NI är oförmögna att behandla andra kärlekslöst, för ni är Ett med Gud, er gudomliga källa.

Vad ni ser och upplever som smärta, lidande, svek, otillit, övergivande, ensamhet är alla aspekter av illusionen som ni kollektivt har byggt för att kunna leka med idéen att vara separerade från Källan, Gud, er evigt älskande Fader. Hans Önskan för er är att ni för evigt är glada, fulla av glädje, i frid, nöjda, och extatiskt glädjande åt det faktum att ni är för evigt lever som väsentliga och oersättliga aspekter av Honom. När ni vaknar till Verklighet så blir detta er permanenta erfarenhet.

Ett av de väsentliga stegen på vägen mot ert uppvaknande är att förlåta. Att förlåta er själva. Tills att ni förlåter er själva så är det mycket svårt att i sanning förlåta andra, även om er intention att så göra är mycket stark. Så länge som ni förblir oförlåtande så kommer ni att fortsätta mäta er själva gentemot andra, jämföra er med dem, och att försöka att rättfärdiga er själva medan ni dömer dem. Men ni behöver inte rättfärdiga er själva. Gud skapade er, så inget ytterligare rättfärdigande är nödvändigt eller möjligt.

När ni ärligt förlåter er själva så kommer ni att finna det allt lättare att förlåta andra, oberoende av hur ondskefulla eller korrupta som de ursprungligen må att setts i er uppfattning. Oförlåtlighet är duken på vilken illusionens overklighet är projicerad. När ni förlåter så stänger ni i princip av projektorn och rullar upp duken och illusionen är borta. Så under denna Påsk så engagera er fullt i förlåtande och slappna sedan av i det älskande och ovillkorliga accepterandet som det ger er. Kom ihåg att jag kärleksfullt förlät de som korsfäste mig, med vetskap om att de inte hade en aning om vad de gjorde eller varför, för det är förvirringen av illusionen. Släpp det och var fria, det är ert oundvikliga öde. Gud kommer inte att förlåta er för Han ser inget som behöver förlåtas! Ta in er perfektion genom att förlåta er själva, och därefter förundra er och ta förtjusning i den frid som det ger er.

Er kärleksfulla bror, Jesus.(kanaliserat genom John Smallman)

Denise Linn

”Efter att ha besökt dödens gräns började jag tro, att vi lever evigt och att vi alla är närt förbundna med varann. ”Våra kosmiska skosnören” är fast i varandra. Jag kommer inte fram före dig och tvärtom”

(från boken ”Kohti Valoa”)